

ge for, at der er en høj grad af offentlig indsats. Vi synes, det er vigtigt at sikre fuld åbenhed om, hvad der foregår, f.eks. skal der være fuldstændig åbenhed om medicinalfirmaers bidrag til læger, til forskning, til alt muligt, også langt mere, end der er i dag.

Der skal være fuld åbenhed om forskningsresultater, så det ikke kan nytte noget, at dem, man ikke kan lide, også selv om man er en privat virksomhed, lægger man ned i skuffen igen, og offentligheden får aldrig kendskab til det. Det er en opgave for det offentlige at sikre, at vi har systemer, der er gearet til opgaven.

Til slut skal jeg bare sige, at vi selvfølgelig er bag det forslag til vedtagelse, vi har fremsat i dag. Det siger som hovedbudskab, at det er utrolig vigtigt, at vi i hvert fald kommer op på 1 pct. af BNP, og at Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed er et eksempel på en del af det offentlige system, der i dag ikke er gearet godt nok til at sørge for, at forskningen, også når det gælder private, er god nok.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg har et spørgsmål til den radikale ordfører, til det der med, at den private forskning skal tvinges med i det felt, som Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed dækker. Hvordan vil man egentlig gøre det?

Kl. 11.40

Den nugældende regel siger, at hvis der er én eneste offentlig krone involveret, så er Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed inde over sagen. Men hvordan vil man bære sig ad med her at definere og afgrænse privat forskning?

Altså, så snart der er tale om privat forskning, er der jo en bunke gråzoner i det. Hvis en eller anden skriver en bog eller en artikel i et blad, kan det kaldes forskning. Det vil han måske selv kalde det, men er det af den grund det? Jeg synes, der bliver et definitionsproblem, som er helt umuligt at tackle, og derfor måske også en indgriben, man kan næsten sige i privatlivets fred, som man da må være meget betænkelig ved.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg kan godt forstå Dansk Folkepartis ordfører og pointen i, at det kan være svært at afgrænse. Jeg har måske bare det synspunkt, at vi ikke, fordi noget er svært, så skal rende af gårde og sige, at så opgiver vi. Grundsynspunktet må være, at

alt, der udgiver sig for forskning, også hvis det er finansieret af private, skal kunne gås efter i sømmene af Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed; det er hovedsynspunktet.

Jeg tror ikke, at man kan lave meget faste, fir-kantede regler, altså at jeg sådan kan stå og komme med en definition, der skærer igennem og siger: Det er lige præcis der, grænsen går. Det må jo komme an på en prøve. Det kan være så svært, som hr. Jesper Langballe siger, men jeg synes ikke, det er en undskyldning for, at man helt giver op og siger, at så udelader vi hele det her område, som er utrolig vigtigt, for det er faktisk der, meget af forskningen foregår.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Når man nu tænker på, at der, da vi reviderede reglerne for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed – og det var jo en revision, der i høj grad var påkrævet, især efter at have oplevet Lomborgsagen – var, og sådan vil det altid være, nogle helt forrykte forslag i spil. F.eks. blev det seriøst foreslået, at det, hvis en forsker skrev et læserbrev, hvor han ytrede sin mening, så skulle henhøre under Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed. Det tror jeg nok hele forligskredsen kunne se var totalt vanvid. Der var vist ikke nogen, der syntes, at det skulle fremmes.

Illustrerer det ikke meget godt, at det, hvis al privat forskning, som ikke er offentligt medfinansieret, skal være under Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, så rent faktisk bliver umuligt at trække en kridtstreg, der er til at leve med?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Uanset om det er offentligt finansieret forskning eller privat finansieret forskning, er der jo det problem med at trække en grænse og sige, hvornår noget er forskning. Hvis en forsker, der sidder på et universitet – Bjørn Lomborg er jo sådan set tilbage i den offentlige forskningsverden – nu skriver et læserbrev ind, vil den diskussion jo lige så vel kunne rejse sig der: Er det så noget, der er forskning, som Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed skal beskæftige sig med, eller er det ikke?

Jeg synes da egentlig, at afgrænsningsdiskussionen kan være lige så besværlig, når det er offentligt finansieret, som når det er privat finansieret. Og jeg synes alt i alt ikke, det er en und-